

Presuda Suda (peto vijeće) od 10. kolovoza 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskog uhiđenog naloga izdanog protiv Sławomira Andrzeja Zdziaszeka

(Predmet C-271/17 PPU) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Europski uhiđbeni nalog — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Postupci predaje između država članica — Uvjeti za izvršenje — Razlozi za moguće neizvršenje — Članak 4.a stavak 1. koji proizlazi iz Okvirne odluke 2009/299/PUP — Uhiđbeni nalog izdan radi izvršenja kazne zatvora — Pojam „suđenje koje je rezultiralo odlukom” — Sudski postupak kojim se preinačuju ili objedinjavaju prethodno izrečene kazne — Odluka kojom se izriče jedinstvena kazna — Odluka donesena a da se osoba nije osobno pojavila — Osuđena osoba koja se nije osobno pojavila u postupku u kojem je donesena prvotna osuđujuća presuda, kako u prvostupanjskom tako ni u žalbenom postupku — Osoba koja je u žalbenom postupku imala pravnog zastupnika — Uhiđbeni nalog koji ne sadržava informacije u tom pogledu — Posljedice za pravosudno tijelo izvršenja)

(2017/C 374/13)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranka glavnog postupka

Sławomir Andrzej Zdziaszek

Izreka

1. Pojam „suđenje koje je rezultiralo odlukom” u smislu članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da se ne odnosi samo na stadij postupka u kojem je donesena odluka o žalbi ako je njome, nakon ponovnog ispitivanja merituma predmeta, pravomoćno odlučeno o krivnji osobe o kojoj je riječ, nego i na kasniji postupak, poput onog u kojem je donesena presuda kojom se izriče jedinstvena kazna, o kojoj je riječ u glavnom postupku, po okončanju kojeg je donesena odluka kojom je pravomoćno izmijenjena visina prvotno izrečene kazne ako je tijelo koje je donijelo potonju odluku pritom raspolagalo određenom diskrecijskom ovlašću.
2. Okvirnu odluku 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, treba tumačiti na način da pravosudno tijelo izvršenja, u slučaju da se osoba o kojoj je riječ nije osobno pojavila u postupku ili, kad je to primjenjivo, u postupcima relevantnima za primjenu članka 4.a stavka 1. te okvirne odluke, kako je izmijenjena, i u slučaju da ni informacije koje se nalaze u jedinstvenom obrascu europskog uhiđenog naloga, priloženom toj okvirnoj odluci, ni one dobivene na temelju članka 15. stavka 2. te okvirne odluke, kako je izmijenjena, ne pružaju dovoljno elemenata kako bi se utvrdilo postojanje jedne od situacija iz članka 4.a stavka 1. točaka (a) do (d) Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena, može odbiti izvršiti europski uhiđbeni nalog.

Međutim, ta okvirna odluka, kako je izmijenjena, ne onemogućava tom tijelu da uzme u obzir sve okolnosti predmeta o kojem odlučuje kako bi osiguralo poštovanje prava na obranu osobe o kojoj je riječ tijekom predmetnog postupka odnosno postupaka.

⁽¹⁾ SL C 277, 21. 8. 2017.